

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA 2020. SZEPTEMBER

*„De most így szól az ÚR, a te teremtd, Jákób,
a te formálód, Izráel: Ne félj, mert megváltottalak,
neveden szólítottalak, enyém vagy!” (Ézsaiás 43,1)*

A TARTALOMBÓL:

INTERJÚ

Tarján Tobolka Albinával

és férjével

Tarján Lászlóval

*Ifjúsági tábor
a szabadban*

Jézus, Te fényes Napja vagy a világnak.
 Én is szeretnék olyan lenni, mint Te:
 Irgalmas és igaz,
 gyengéd és erős,
 tele támogatással és igazsággal.
 telve szeretettel és elnézéssel.
 Ezért kérlek Téged
 Ragyogj fel az én szememben is
 Rólad szóló üzenet ömöljön ki a számból,
 hogy meg tudjalak mutatni tetteimben.
 Tükrözzenek vissza gondolataim.
 Ragyogj át egész lényemen.
 Cselekedd meg, hogy ma Nap legyek,
 Melyben Te jössz fel a világ fölé!

Anton Rotzetter

(németről fordította Dr. Sándor Endre)

Imádság

Uram, van időm, van időm a magam számára, hisz' minden idő, amit nekem adsz: Az életem évei, az éveim napjai, a napjaim órái mind az enyéme. Az enyéme, hogy kitöltsem őket, nyugodtan és pontosan, de egészen kitöltsem, egészen a pereméig, Amint Te a vízből az ínség idején bort hoztál elő egy lakodalomban... Kérlek, hogy ebben a kegyelmi időben, a Tőled kapott időben azt tegyem, amit Te akarsz, amit ma nekem tennem kell. Ámen

Michel Quoist

(németről fordította Dr. Sándor Endre)

TARTALOMJEGYZÉK:

AZ IGE MELLETT	3
„A reményességben örvendeztetek, a nyomorúságban legyetek kitarók, az imádkozásban állhatatosak.”	5
HÁZI ÁHITAT.....	6
GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	13
Bibliai levelezés gyermekek számára.....	13
Ifjúsági tábor a szabadban.....	14
Hittel és szeretettel a közös úton.....	15
INTERJÚ.....	16

CIP - Каталогизacija y publikaciji
 Библиотека Матице српске, Нови Сад
 275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
 Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
 1. évf., 1. sz. (1966) - - Bácsfeketehegy :
 Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- - - Ilustr. ; 30cm

Mesečno

ISSN 2217-7574

COBISS.SR-ID 19120130

AZ IGE MELLETT

Én vagyok az első és az utolsó

“De most hallgass rám, szolgám, Jákób, Izráel, akit kiválasztottam! Ezt mondja az ÚR, a te alkotód, aki megformált az anyaméhben, és aki megsegít: Ne félj szolgám, Jákób, Jesúrún, akit kiválasztottam! Mert vizet árasztok a szomjas földre, patakokat a szárazra. Lelkemet árasztom utódaidra, áldásomat sarjadékaidra. Növekednek, mint fű a víz mellett, mint csatornák mentén a fűzfák. Egyik ezt mondja majd: Én az ÚRé vagyok! A másik Jákób nevére hivatkozik. A harmadik a kezébe írja: Az ÚRé vagyok, és dicsekedve említi Izráel nevét. Ezt mondja az ÚR, Izráel királya és megváltója, a Seregek URa: Én vagyok az első és az utolsó, rajtam kívül nincs isten.”

(Ézs 44,1-6)

Az Úr szól az Ő népéhez a babiloni fogság után és ezt mondja neki, hogy: hallgass rám! Ha valami nagyon fontos, akkor a családban a gyermekünknek, a barátnak, az ismerősnek is azt szoktuk mondani, hogy „hallgass rám!”. Ne másra hallgass, hanem rám. Ott van az évtizedek alatt összegyűlt élettapasztalatunk, nem akarunk neki rosszat. „Hallgass rám!”- ez cselekedetet is jelent és nem csak annyit, hogy meghallgatom a másikat, nem csak azt jelenti, hogy figyelek a másokra. Az Úr, amikor szól az Övéihez, azt akarja, hogy Rá hallgassanak az emberek. A fogságba is azért kerültek és éltek át a nyomorúságot, mert bálványokat imádtak, mert számukra nem Isten szava volt a kedves és irányadó, hanem sok minden más. És most, amikor lassan kicserélődik egy generáció, az Úr újra megszólal és azt mondja, hogy „hallgassatok rám!”; fontos, amit mondok nektek, aszerint járjatok és éljtek.

„Ezt mondja az Úr, a Te alkotód, aki megformált: ne félj szolgám, Jákób, Jesúrún, akit kiválasztottam”. Óriási dolog a kiválasztás, az elhívás. Az ember végignézi a Szentírásban, hogy Isten kiket választott ki, kiket hívott el és hogyan reagáltak rá az emberek. Az első példa, amikor a Mindenható elhívta Ábrahámot, és azt ígérte, hogy nagy néppé teszi, csak menjen ki a rokonai közül, el erről a pogány vidékről. Ábrahám összeszedte mindenét, amije volt és elment és hallgatott az Úr Istenre. Ahogy vándorolt, egyre inkább gazdagodott és több mindene lett. Hallgatott Istenre és engedelmeskedett Neki. Azután ott vannak a tanítványok, akik a tengernél halásztak, végezték a munkájukat. Péter és András a hálóikat mosták és kötözgették. A halászok a kor egyik legműveltebb rétegét képezték, mert nemcsak ki kellett fogni a halat, hanem el is kellett adni s így eljutottak más vidékekre is. Ők is engedelmeskedtek Jézusnak: otthagyták a csónakjukat, családjukat, mindenüket és mentek, mert Jézus szólt. Apostolok lettek és a mai napig példaként állnak előttünk.

De tudunk a gazdag ifjúról is, aki nagy hegykén odament Jézushoz és megkérdezte: „Mester, mit cselekedjek, hogy az örök életet elnyerjem?” Jézus sorolta a parancsolatokat, hogy mit kell tegyen, de ő büszkén válaszolta: mindezt kora gyermekségem óta megtettem. Jézus erre azt mondta: jól van, ha te ilyen tökéletes ember vagy és kora gyermekségedtől megtettél mindent, akkor add oda a vagyonodat a szegényeknek és jer, kövess engem. Ez is egy kiválasztás, egy elhívás lenne, de a gazdag ifjú lógó orral távozott, mert nagy vagyona volt és nem akart tőle megválni. Jézus téged is sokszor megszólít. Hogy reagálsz rá? Elmondja, hogy „kövess engem”, hogy „tartsz hozzám”. Úgy reagálsz, mint a tanítványok, vagy úgy, mint a gazdag ifjú?

A Mindenható Isten, aki megalkotta az embert, aki az anyaméhtől gondját viselte, megszólítja Jákobot és azt mondja neki és az ő ivadékainak: „ne félj!”. Nem kell félned, mert Én veled vagyok, Én megsegítelek, Én törődöm veled. Szörnyű a világ, tele van félelemmel és rémisztő dolgokkal, de te ne félj. Új néven megszólítja Jákobot: Jesúrún. Mit jelent ez a megszólítás, ami mindössze háromszor fordul elő a Bibliában? Ez azt jelenti, hogy „akit Isten kiválasztott”, „becsületest” jelent, ellentétben Jákob eredeti nevével, ami annyit jelent, hogy „csaló”. Azt jelenti ez, hogy Úr törődik vele: nem csaló vagy többé, hanem Jesúrún, becsületes vagy. Kiválasztott vagy, kövess engem és ne félj, hisz Én vagyok az, aki elhívtalak. Tudjuk az Újszövetségből, a Zsidókhöz írt levélből, hogy az Úr Jákobot szerette, Ézsaut mellőzte. Mert Jákób mindent megtett, hogy övé legyen az elsőszülöttségi jog, noha ő másodszülött volt. Képes volt csalni is érte, csak hogy ő vigye tovább a családban a vallásosságot,

az Istenhez való kötődést. Ézsau pedig, mint ahogy tudjuk az életéből, vadászni járt és nem nagyon törődött Isten dolgaival.

Isten azt mondja annak, akit szeret, hogy „kiválasztottalak”. Én vagyok a kiválasztó Isten, kiválasztottalak a tömegből, nem kell félned és kétségbeesned, mert Én mindig és minden körülmények között melletted és veled vagyok.

Isten Lelkének az erejét látjuk Jákob és az ószövetségi nép életében is. Szüksége volt erre a biztatásra a fogságból való hazatérés előtt, de szüksége volt rá a tanítványoknak is, amikor Jézus feltámadt és kitöltötte Lelkét Pünkösdkor. A félnék és nagypénteken még szertefutó tanítványok megerősödtek és a Földközi-tenger egész medencéjében hirdették a csodát, hogy az Úr feltámadt. Nem volt előtte olyan vallás, ami azt hirdette volna, hogy az élet tovább tart, mint a sír és van tovább, mert az Úr feltámadt és akik Benne hisznek, feltámadnak. Feltámad az ember és dicsőítheti Őt. Micsoda kegyelem ezt megtudni, hogy ma is a Lélek ereje által járhatunk és élhetünk! Nem a ruhánk különböztet meg, hanem az életformánk a többi embertől, hogy Isten Lelke vezet és benned van és nincs az a hatalom ezen a földön, ami meg tudna rémíteni, ami meg tudna állítani. Az egyház óriási ereje nem a pénzben és emberi erőben van, hanem Isten Lelkében, melyet kiáraszt az övéire újra és újra.

Aztán így folytatja az Úr: nektek növekednetek kell. Úgy kell növekedjétek, Jákob és Izrael, mint ahogy növekszik a folyó mellett a fű, mint a csatorna mellett a növény. Ilyenkor megáll az ember és azt mondja: Istenem, manapság zsugorodik az egyház, egyre kevesebben vagyunk. Hogy lehet növekedni? Csakis a Lélek ereje által. Erre kevés a harangszó és az emberi szó, amely hívogat. De ha Isten lelke működni kezd, akkor igenis, óriási erők szabadulnak fel.

Ma a Távolságon, Koreában tapasztalják a Lélek áradását leginkább. Minden nap több ezer ember keresztkedik meg, templomok tömegeit építik s az emberek, mielőtt munkába állnak, templomba mennek. A vasárnapi istentiszteletek eltartanak több órán keresztül s nem érzik az emberek, hogy számukra ez unalmas lenne, mert érzik a Lélek vezetését és erejét.

Tegnap a sátoraljaújhelyi feyházban prédikáltam. Feltűnt egy atyafi, akivel eddig még nem találkoztam és igehirdetés után beszélgettem vele. Elmondta, hogy ott van már négy éve. Kérdeztem, hogy miért nem jött? Elmondta, hogy azért, mert nem érdekli. Minden alkalommal, amikor megjelenek a börtönben, kikiáltják: reformátusok, istentisztelet! Kérdeztem, hogy ezt nem hallotta? Dehogynem, hallotta, de nem érdekelte. „De most már fogok jönni, mert érzem, hogy szükségem van rá.” Gondoljunk csak arra, hogy ebben a faluban is hányan vannak, akiket hiába hívunk, akiknek hiába szól a harang! Sok ember megmakacsolja magát és nemet mond. De ha Isten Lelke fogja irányítani, ha Isten Lelke fogja küldeni, akkor bizonyára el fog jönni. Mert ha a gyülekezet nem növekszik, hanem csak úgy van, az kevés. Isten azt akarja, hogy a gyülekezet növekedjék, gyarapodjék és örvendezzenek azok, akik Hozzá tartoznak. Ez az, amit kifejez az 5. vers, ami arról szól, hogy az emberek örülnek annak, hogy az Úr az Istenük. Az egyik elmondja: én igenis az Úrban bízom. El tudja mondani, hogy az Úr vagyok. A másik azt mondja, hogy a Jákob népéhez tartozom, a harmadik pedig felírja a kezébe, hogy Ő az Úr. Az emberek nem szégyellik, hogy ők az Úr, mert Ő a leghatalmasabb.

Érdekes, hogy a kezébe írja ezt, hogy „az Úr vagyok”. Ősidóktól fogva a rabszolgák jele az volt, hogy a bőrükbe égették a gazdájuk nevét, így ha elszökött, akkor azonnal rá tudtak akadni. Érdekes, hogy az ősidókban a Krisztusban bízó ember is beleírta a kezébe, hogy „az Úr vagyok”. Számunkra a megkeresztelkedés is olyan, mintha bele lenne égetve a bőrünkbe, hogy „keresztény vagyok, az Urat szolgálom”. Boldog az az ember, aki ezt tudja és ennek megfelelően él. Hívogassuk az embereket, hogy a Lélek mozgassa meg őket. Azt olvassuk az Igében, hogy „dicsekedve emlegetik Izrael nevét.” Boldog az az ember, aki az Úr lehet és dicsekszik is vele, ahogy az Újszövetségben meg van írva: „ha dicsekedtek, az Úrban dicsekedjétek.”

Ezt mondja az Úr: „Én vagyok az első és utolsó!”- tulajdonképpen azt jelenti ez, hogy Én vagyok az első, Én hoztalak létre, de Én vagyok az utolsó is, azaz én vagyok létednek a célja, Én vagyok az, aki felé jönnie kell minden embernek. Rajtam kívül nincs Isten. Kereshet az ember bármit, de nem talál. Segítsen Isten bennünket, hogy mindig és minden körülmények között Hozzá tartozunk és az Ő szeretete legyen a szívünkben most és az élet minden idejében.

Hálás szívvel köszönjük Neked, hogy megállhatunk Előtted. Köszönjük az istentiszteletet, hogy Téged tisztelhetünk, aki alkottál bennünket, aki képes vagy átváltoztatni a nevünket, hogy a Te dicsőségedre éljünk. Magasztalunk Téged, hogy bennünket is elhívtál ebbe a világba a Te szolgálatodra. Nem engeded és nem akarod, hogy mások szolgálói legyünk. Köszönjük, hogy megláttatod velünk, hogy Te vagy a kezdet és a vég, az első és az utolsó, aki utat jelöltél nekünk amerre haladnia kell az emberi életnek. Könyörgünk Hozzád, kérjük a Lélek erejét, aki nekünk utat tud mutatni. Kérünk Urunk, hogy adj csontjaink közé rekesztett tüzet, hogy minden erőnkkel azon legyünk, hogy Téged magasztaljunk. Könyörgünk azokért az emberekért, akik nem hallják a harang szavát és teljes közömbösségben élnek. Nyisd meg a szívüket és indítsd a lábukat, hogy keressenek Téged, amíg megtalálható vagy. Ámen

Dr. Sándor Endre (†)
lelkipásztor

**„A reménységben örvendeztetek,
a nyomorúságban legyetek kitartók,
az imádkozásban állhatatosak.”
(Róma 12,12)**

A következő néhány gondolat akkor kerül papírra, amikor még tart a koronavírus-járvány és hivatalosan nem látogathatunk rendszeresen istentiszteletre a templomba.

Nagy kegyelem az, hogy egy nap, amikor felvirradtunk rá, mennyi új lehetőséget tartogat számunkra. Ha jól meggondoljuk, a hívő emberekre érvényes igazán a jól ismert közmondás: „Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra”. Minden új napon:

- Hirdethetünk szabadulást, új kezdetet a megköltözött lelkeknek, visszatérést a tékozló fiúknak.
- Pótolhatjuk az elfelejtett/elhalasztott: levélírást, telefonhívást, bocsánatkérést, betegek, öregek, özvegyek, árvák látogatását, támogatását.
- Megállhatunk az Ige fényében, és elcsendesedhetünk imában szereteteinkért, ismerőseinkért, azokért, akik hittestvéreink az Úrban, vagy akiket üldöznek, sőt ellenségeinkért.

Mindenki maga tudja eldönteni, hogy MA , és minden egyes nap miben kell a legtöbbet pótolnia. Ha figyelünk az Úrra, még ebben is segít. Bízhatunk benne, mert Ő mindig szemmel tartja az Övéit: **„Legyen az Úrban bizodalmas, ezt tanítom MA neked, bizony neked!” (Péld, 22,19)**

Számunkra a „mának élés” , mint sokan gyakorolják, nem semmittevés, laza szórakozás, hanem áldásfolyam felülről, örökre szóló biztonság, mert: **„Jézus Krisztus tegnap, MA és mindörökké ugyanaz”. (Zsid. 13,8)**

Nyári időszak van, egy idézettel szeretném befejezni írásomat, egy könyvből, amely AZ IMÁDSÁGRÓL címet viseli. Szerzője norvég református professzor O. Hallesby (1879 – 1961). Könyvében az imádság lényegéről, az imádkozás nehézségeiről, harcáról, az imádkozással való visszaélésről, módjáról és titkairól ír. **„Imádkozni nem egyéb, mint kifeküdni a kegyelem napfényébe, és testünk- lelkünk nyomorúságát kiteríteni ebben a gyönyörű Szent napfényben, amely csodatevő erejével a bűn minden baktériumát megsemmisíti. Imádkozónak lenni annyit jelent, mint fénykúrát venni, és Jézus csodatevő erejét éjjel és nappal, minden nyomorúságunkban hatni engedni.”**
Imádkozz hogy imádkozhass!

Ribár Gyula
szabadkai presbiter

Írta: Szilágyi Dénes István lelkipásztor

2020. Szeptember

Jelmagyarázat: R-reggel; E-este;

1
KEDD•
EGON

R: Róm 11:17-24

Hitünk forrása Jézus Krisztus, életünk, létünk alapja is egyben. Pál apostol rámutat miként is kerülhettünk az üdvösség útjára. Csak is azért, mert mások megtagadták Jézust, Isten gondviselését teljesen természetesnek gondolva, abban „felfuvalkodottá” válva kiestek „kitörettek”. Lássuk saját életünket és helyzetünket, sokszor egyedüli reményünként tartjuk számon Jézust, mégis megtagadjuk sokszor a missziót. A templomi adakozást pénzben mérjük. Keressük a kegyesség útját, újra fedezzük fel a Jézus személyes bűneinkből szabadító hatalmát.

Ha nem akarjuk Jézust követni, mert félünk, esetleg nem tetszik, másképp gondoljuk, „kitöretünk”.

E: 1Sám 14,36–52

2
SZERDA•
REBEKA,
DORINA

R:Róm 11:25-36

A zsidók az evangéliumra nézve, mint szeretni való ellenségeink. Ezzel a mondattal lehetne összefoglalni ezt az igeszakaszt. Pál apostol Jézus parancsára mutat: „Szeresd ellenséged”, amely sosem egyszerű. Mégis, ha Isten akaratát akarjuk magunkra venni, tudhatjuk, hogy az csodálatos következménnyel járhat. Gondoljunk ismét egy igeszakaszra „Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti utaitok az én utaim, így szól az Úr!” Ézs 55:8.

Nem tudjuk, hogy Isten milyen csodálatos dolgokat ad még a legnagyobb bajok közepette is, de elfogadhatjuk a tényt, hogy Ő jobban tudja. Ezt pedig nem úgy kell tennünk, hogy „akkor hagyjuk, majd megoldja”, hanem cselekedjük meg az Ő szavát. Mert „Övé a dicsőség mindörökké. Ámen”. Nekünk pedig elég az Ő dicsősége, mert az nekünk is dicsőség.

E: 1 Sám 15

3
CSÜTÖRTÖK•
HILDA

R: Róm 12:1-7

Észrevettük, hogy a világban Isten az ésszel bánt a legigazságosabban? De tényleg, csak vizsgáljuk meg, ki panaszkodott már, hogy túl kevés észet kapott, esetleg, hogy nem ért a „világmegváltó” dolgokhoz. Az apostol „okos istentiszteletre” hív minket, nos ez nem egy liturgikus és tipikusan megszokott református istentisztelet. Sokkal inkább az életvitelszerűen megélt hitet jelenti. Nem csak a vasárnapi alkalom, de a hétköznapiakban is megélt Isten iránti bizalom. A kenyérszeléstől az utcán való sétáig. A baráti beszélgetéstől a kemény munkán át a legnagyobb konfliktusig. Megmaradni a Krisztusban nem jelent gyengeséget, sőt erőt jelent. Igaz, nem lesz lopott vagyon a párnád alatt, nem kell félned hamis vádaktól, hogy milyen hitvány ember is vagy, de még félned sem kell. Mert biztos vádolnak majd. Az igazság viszont, hogy lesz boldogságod, amit a Krisztus szolgálatában megtalálsz, jutalmak, amik nem múlnak el mint a pénz.

E: 1 Sám 16

4
PÉNTEK•
ROZÁLIA

R: Róm 12:9-21

A keresztyén ember mit tegyen a maga sértett helyzetében? Mi a keresztyén bosszú, és létezik-e olyan? Pál apostol itt megfogalmazza, bízd az Úrra a te dolgodat, jóban, rosszban, megpróbáltatásban, üldöztetésben, minden helyzetben Krisztusra tekintve éljük az életünket. Nem véletlenül biztat erre az apostol, mert az Isten vigyáz ránk, és higgyük el, ő megfizet nekünk és a minket bántóknak is. „Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr.” Nem véletlen az ószövetségi utalás, ez tényleg így van.

Rövid életem során Isten „megfizetésében” sosem csalódtam, láttam hamisakat, kik az élet császárának mondták magukat, koldusbotra jutni, és kik az Úr nevét segítségül hívták a legnagyobb üldöztetésben is, békével járn. Hagyd az Úrra te minden utadat!

E: 1 Sám 17, 1-25

5
SZOMBAT•
VIKTOR,
LŐRINC

R:Róma 13:1-7

Egy világ, amely az elnyomatás és forradalmak bővületében lett nevelve nehezen fogadja el az alázatot, az alázatos szolgálatot. Pedig az üzenet egyértelmű, hűséggel Istennek tartozunk, és Ő azt kéri tőlünk, hogy alázattal építsük a Krisztus királyságát. Felmerülhet az emberi kérdés, mire mentek elődeink, akik így tettek? Nekünk mégsem lett jobb? Igen, ez emberi kérdés, és nem egy megtért emberé. Krisztus királysága bennünk épül és általunk, és ha az Úr eszközeivel, akkor pedig ténylegesen épül. Akkor észrevesszük lelki-testi nyugalmunkban, a teljes diktatúrában is, hogy az Úréi vagyunk. A felettünk állókat pedig Krisztusra bízva higgyük el, nem garázdálkodhatnak büntetlenül, viszont nem a másik embert kell szemlélnünk, hanem ezt a királyságot önvizsgálattal kell elkezdenünk építeni. Azt cselekedjük mással, amit szeretnénk, ha velünk cselekednének.

E: 1 Sám 17, 26-58

6
VASÁRNAP•
ZAKARIÁS

R: Róm 13:8-14

A szeretet parancsolatát Jézustól kaptuk, de már az Ószövetségben is jelen volt. Isten féltőn szerető Isten, aki szeretetével nem fukarkodik, a hívő lélek ezt pedig tudja. Hit nélkül a keresztyén egyház erőtlenségre és nem képes megújulni, hiszen mások azt mondják, hogy a szeretet gyengévé tesz, nincs benne pénz és gazdasági hatalom. A 20. század bizonyította, hogy mire megy egy több mint 1500 éves civilizáció az alapjai nélkül. Jézust kihajítva az ablakon szétesett, hol van a „balkáni kánaán” Jugoszlávia saját tömegsírjaiba süllyedt. A „népek paradicsoma”, a Szovjetunió, ugyancsak a mesés nyugat pedig tárt karokkal várja az éhbérért gaszterkodókat, miközben szépen lassan anarchiába süllyed.

Ahogy mondják Jézus Krisztus nélkül „ez nem jött be”. Jézus az egyedüli út, bár a világ csábítással hívja és élvezeteivel kecsegteti az embereket, de Jézus helyett nem kínál tényleges boldogságot, csak pillanatnyi örömet. A tízparancsolat nem akadály, hanem egy szakadék szélén húzódó védőkorlát. A szeretet nem gyengévé tesz, hanem erőssé amely által örök életünk is adatott nekünk.

E: 1 Sám 18

7
HÉTFŐ•
REGINA

R: Róm14:1-12

Hitben járn, azt jelenti: alázattal járn Jézussal a nagyvilágban. Jézus ereje nem szorul védelemre, Jézus sem szorul védelemre. Ő Isten fia, Ő véd minket. Ezt azért kell leszögeznünk, mert sokan nem értik meg, mit jelent a hitről bizonyosságot tenni. Sokszor az a hamis kép él az emberek fejében, hogy egy gyülekezet a lelkész személyétől lesz nagy vagy élő. Nem, csakis az Úr Lelkétől, és az azt elfogadó és Őrála bizonyosságot tevő személyeken mutatkozik meg.

Nem az emberi erő, indulat és okoskodás építi az Úr házáat és gyülekezetét, nem a görcsös ragaszkodás a hagyományokhoz tesz minket jó gyülekezeti tagokká, hanem a Krisztussal való napi kapcsolatunk. A megpróbáltatások, kihívások, jutalmak, örömök között is Istenéi maradunk, és semmi sem képes ezt a kincset kiszakítani szívünkéből.

E: 1 Sám 19

8
KEDD•
MÁRIA,
ADRIENN

R: Róm14:13-23

Isten országának polgárai vagyunk, felelősséggel tartozunk egymásnak, egymás felé Krisztusi szeretetközösséggel. Már nem a világ fiai vagyunk, akik a világi reflexekkel szólnak egymásnak, hanem türelemmel kell szólnunk és szeretettel elfogadni testvéri okatlan tetteket is. Ugyanakkor a nem testvéri sértést szóban és tettben is el kell utasítanunk. A bűnnel szemben nem lehetünk megengedőek.

Az élő hit bizonyosságával élünk, a mindennapokban ne rettegjünk és féljünk, hogy mit szólna, ha valaki látna minket tetteink közben. Hiszen ha az Úrban jársz, félelemre nincs okod.

E: 1 Sám 20

- 9
SZERDA•
ÁDÁM
- R: Róm 15:1-13**
- Aki hisz, annak számára az igével való élet nem kérdés, aki pedig él az Úr igéjével, az beszélni is akar róla. Aki beszél az Úr igéjéről az bizonyosságot is tesz. Aki tehát hisz, az bizonyoságtévő lélek. A bizonyoságtétel az Úrban misszió. Ha te bizonyosságot teszel erős vagy, ahogy az ige is mondja. Mi, akik az Úrtól hitet, ígét, bizonyoságtételt kaptunk, megkaptuk a misszió feladatát is. A jó hír, hogy a misszió a bizonyoságtétellel kezdődik. Áldott missziót az élő Istenben neked.
- E: 1Sám 21**
- 10
CSÜTÖRTÖK•
NIKOLETT,
HUNOR
- R: Róm15:14-33**
- Az apostol római látogatását vizionálja a római gyülekezetnek, és leírja milyen csodálatos utazásban és misszióban volt része, többek között a Balkánon (Illíria) is. Mindvégig szemünk előtt tartva miért, pontosabban kiért is végzi ezt a missziót. Az élő Krisztus dicsőségére, nem holmi élménytúra miatt. Adományt gyűjteni ment az éhezők részére, és emlékeztet általa minket is az adományok fontosságára és azok céljaira. Pedig adakozni jó, mert többszörösen visszakapja az élő hitű adakozó. Adakozzunk az Istennek abból, ami a legdrágább nekünk adjuk oda az időnket, életünket.
- E: 1 Sám 22**
- 11
PÉNTEK•
TEODÓRA,
IGOR
- R: Róm 16:1-16**
- Pál apostol örömmel ajánl több testvért a gyülekezeti szolgálatra, köszönti a szolgatársakat és több testvért is. Teszi ezt, mert ez egy élő gyülekezet, ahol egymást jól ismerő, Krisztusban élő személyek vannak, egy élő, lélegző „test”. Ahol mindenkinek van szolgálata, feladata, helye. Te érzed és tudod a helyed, életed, szolgálatod az Úrban otthon és a gyülekezetedben? Ha nem tudod, az ott van és rád vár. Ha igen? Halleluja!
- E:1 Sám 23**
- 12
SZOMBAT•
MÁRIA
- R: Róm16:17-27**
- A gyülekezeteink lelkészi, presbiteri felelőssége nagy, lelki, és anyagi értelemben is. Figyelmezzünk az igei-lelki életre, amely megszül, felépít, összetart gyülekezeteket, ha az élő Lélektől jön, és szétver, lebont vagy darabjaira robbantja a közösségeket, ha az nem a mi Urunk Jézus Krisztus tanítására támaszkodik. Fontos tehát, hogy lelkészeink és presbitereink hűek maradjanak az igéhez, ne tántorodjanak el mellőle, fontos hogy a gyülekezet tagjai féltő szeretettel támogassák Jézusban a vezetőket, és figyelmeztessék, ha letérnek az ige útjáról.
- E: 1 Sám 24**
- 13
VASÁRNAP•
KORNÉL
- R: 1Kor1:1-17**
- Mily nagy ajándék a gyülekezet közösségében élni, szeretetközösségben a legboldogabb és legszomorúbb pillanatokban is tudni, hogy Krisztus Jézusunk testvért állított mellénk. Nem vagyunk egyedül, van aki számít ránk, és van, akire számíthatunk az Úrban. A legfantasztikusabb érzés pedig, hogy szavak nélkül is tudhatja a testvér, hogy számíthat rám, és ő tudja, hogy ezt én tudom. Ezért fontos, hogy egymást ne hagyjuk cserben, imádságos közegben hálát adva egymásért fohászkodjunk az Úrhoz, hogy szakadás ne történjen gyülekezetünk szövetében. Mutatkozzék meg a kereszti igaz ereje rajtunk keresztül a világon!
- E: 1 Sám 25**
- 14
HÉTFŐ•
SZERÉNA,
ROXÁNA
- R: 1Kor1:18-31**
- Isten nagyobb minden emberi okoskodásnál, nem akarok minduntalan ujjal mutogatni Isten hatalmas bölcsességére, amely minden emberi értelmet felülhalad, de kénytelen vagyok. Pontosán azért, amiért a világ ezt tagadja. Amiért hazug módon okosabbnak állítja be magát, pedig tanácstalanul áll néha egy egyszerű feladat előtt, tömegmészárlásokat idéz elő, és határokat mozgat több száz kilométerekre. A végén pedig a kezdeti egy gondból a megoldás

helyett több száz lesz.

Míndeközben a megoldás ugyanott a Jézus Krisztus kereszthalála által megjelenített bűnmentes élet. Megszégyenítve sokszor a hatalmasokat, kik nem akarják hallani az evangélium mindenek felett való igazságát és győzelmét.

Fohászokdjuk, hogy lássák minél többen ezt és hirdessük hittel mindig!

E: 1Sám 26,1–12

15
KEDD•
ENIKŐ,
MELITTA

R: 1Kor 2:1-5

Az apostol, aki Jézus Krisztusra építve lefektette a keresztyén egyház alapját, számunkra olyan titkot fed fel, amely nem is titok, viszont sokan nem tudják. Sokan a Jézusban való szolgálatot egyértelműnek és egyfajta „alapértéknek” tekintik. Annak születik az ember, nem? Bizony nem magától értetődő dolog, sőt egy ajándék, mellyel az Úr jutalmazza meg az embert, jóllehet tanulási folyamaton keresztül adja oda. Áldassék az Isten, aki nem alkalmas embereket keres, hanem alkalmassá tesz minket a feladatainkra.

E: 1Sám 26,13–25

16
SZERDA•
EDINA,
DITTA

R: 1Kor 2:6-16

Isten Lelkét kaptuk, akinek vezetése az üdvösségünk útja, ha ráhagyjuk magunkat, Ő elvisz a célig. Ha pedig segíteni próbálunk, csak magunknak okozunk kárt. Míképpen a zsidó nagytanács is azt tette azon a nagycsütörtöki estén, megpróbálta megmenteni Isten egyházát, tudatlanságukból félelmeiktől vezérelve az Úr akaratát tették, ugyanakkor önnön fejükre átkot olvasva. Senki sem lehet okosabb az Istennél, Ő győzött. Gógunktól vezérelve csupán önnön magunknak okozhatunk fájdalmat. Kérjünk alázatos, békességes tűrést, hogy az Úr bölcsességét elfogadjuk és megéljük a mindennapokban, a kihívások idején is!

E: 1 Sám 27

17
CSÜTÖRTÖK•
ZSÓFIA,
HILDEGÁRD

R: 1Kor 3:1-5

Kemény eledel az, amit a gyülekezeti lelkészeknek nem javasolnak hogy a gyülekezet elé vigyen. Nem szabad a gyülekezetet megdorgálni viseltes dolgaiért, azt mondják, mert megsértődnek és esetleg nem jönnek többet. Akkor pedig mi lesz a persely pénzzel, vagy az egyházfenntartói járulékkal? Ha az emberi aggodás felülírja a gyülekezeti igehirdetést, akkor komoly bajok vannak a lelkésszel és a gyülekezettel is. Bizony akkor a gyülekezet megérett a kemény eledelre, és nem baj, ha az ige felrázza, bűnvallásra sarkallja. Nincs helye a gyülekezetben a mindig csak kellemes dolgot hallani akaró szívnek, a legkisebb vélt vagy valós feddésre megsértődőnek. Helye van a bűnbánattal és bűnbocsánattal élőknek.

E: 1 Sám 28

18
PÉNTEK•
DIÁNA

R: 1Kor 3:6-23

A szolgálat boldogsága nem egy emléktáblában kell, hogy megjelenjen, és nem is tud megjeleni. Mert aki szívesen látja a nevét feltüntetve a világban különböző kitüntetésekön és jutalmakon, nem látja majd a nevét az életnek könyvében felírva. A szolgálat folytonossága az, ami az igaz keresztyént örömmel tölti el, hogy Krisztus Jézus katonájaként az ígét tovább adhatja szóval, tettel és cselekedettel. Nincs is nagyobb öröm a szolgálattelvőnek annál, mint látni, hogy az ige célba ér az ember szívében. Látni, hogy a gyülekezet épülése Krisztus kezében van, és bizony minden egyes szakasz öröm, mint az alap lerakása a falak és a tetőszerkezet helyére kerülése. Jóllehet, nem egy ember szolgálata alatt viszi véghez az Isten. Ezért fontos, hogy ne akarjunk mindent tudni és látni, vagy azt állítani magunkról, többek vagyunk annál, mint amik ténylegesen vagyunk. Legyen nekünk elég a Krisztus kegyelme.

E: 1 Sám 29

- 19**
SZOMBAT•
VILHELMINA
- R: 1Kor 4:1-13**
- Hű bizonyoságtételre fel testvér, a világ fiai vágyakozzák a Jézus bizonyoságtévőit. Jóllehet, első ránézésre nem ezt tapasztalnánk, de egy kicsit csendesebben visszahúzódva megtapasztalhatjuk, meghallhatjuk ténylegesen azt, hogy a világ fiai elkeseredettek, igazságtalanságok, ármánykodás és bűn kínozza őket. Reménytelenül tévelyegnek, és csak azt közlik velünk, ami a szívükben van, és az nem a Jézusról való bizonyoságtétel. Ezért kell nekünk alázattal sok mindent eltűrni, ahogy Pál mondja: „szinte a világ szemetjévé lettünk, mindeneknek söpredékévé”. Nem örök időre, hisz tudjuk kiről teszünk bizonyoságot, aki győzelmet hoz nekünk, és véget vet megaláztatásunknak.
- E: 1 Sám 30**
- 20**
VASÁRNAP•
FRIDERIKA
- R: 1Kor4:14-21**
- Az apostoli üzenet kemény és figyelmeztető, amely számunkra is nagyon fontos, és amely összegzését így lehetne megfogalmazni: Krisztus Jézustól el ne szakadj, de te döntöd el, hogy feddést vagy testvéri együttműködést szeretnél. Vannak, akik az alázatos szolgálatot nem ismerik, és megfélemlenek, vagy nem ismerik, hogy életükre maguk hozzák a fájdalmakat, mikor Jézus nélkül szólnak még a gyülekezetben is. Az Úr adjon belátást és alázatot mindannyiunknak Jézus Krisztusban maradni.
- E: 1 Sám 31**
- 21**
HÉTFŐ•
MÁTÉ,
MIRELLA
- R: 1Kor 5**
- A szexuális szabadosság világunkban az egyik legnagyobb kísértésének egyike, miképpen volt az a római időkben is. A szexuális testi kontaktussal férfi és nő között csupán az élvezet egyik formájává silányítva csap be ezeket, milliókat az ördög, de nem válogat, ugyanezt kívánja a gonosz tenni mindennel, vagyonnal és mindennel, ami az embert körbeveszi. Pusztán az élvezetek szintjére helyezni a boldogságot, ami nem maradhat tartós, ez által csupán pillanatnyi és céltalan.
- Az üzenet egyértelmű: szakíts ezzel a felfogással, szakíts azzal, aki ezt a felfogást nem csak pártolja, de képviseli is azt. Ne legyen se a gyülekezetben se baráti társaságodban ilyen ember, aki ezt fennen, büszkén hirdeti.
- E: 2Sám 1,1–16**
- 22**
KEDD•
MÓRIC
- R: 1Kor 6:1-8**
- Pál apostol szava megint csak szembemegy a világ pereskedési jog gyakorlataival, ahol mindenféleképpen egy független bíróság bevonását szorgalmazzák minden vitás esetben. Nagyon régen hallottam már, hogy a testvérek, ismerősök sok-sok esetben a paphoz vagy a lelkészhez fordultak vitás eseteik rendezésének érdekében. Még ritkábban, hogy azt imádságban az Úr elé vitték volna a perlekedő felek. Sokkal inkább reménykedtek egy „független” és „pártatlan” jogi képviselő segítségével, aki a végén nem rendezett el semmit, mert a harag, a sértettség ugyanúgy megmaradt a „jogszolgáltatás” után is. Legyen nekünk az igaz bírónk és segítő pártfogónk az egy igaz és élő Isten, akihez bátran folyamodhatunk bármivel.
- E: 2Sám 1,17–27**
- 23**
SZERDA•
TEKLA.
LINA
- R: 1Kor 6:9-20**
- Nem szabadosságot, hanem szabadságot kaptunk az Úrtól! A kettő pedig nem összekeverendő, meg van írva, hogy mit ne csináljunk. Mégis, korunk divatja a keresztyének között is megjelenik és próbára tesz minket, hiszen ki ne szeretné azt, ami csábítóan jó érzést sugall. És a látható jutalmak pedig azt sugallják, hogy teljesen rendben van, hiszen a siker zálogaként is nézhetünk azokra. Mégis mit mond az írás: azt hogy, aki ilyen, azok „nem örökölhetik Isten országát”. Ha pedig valaki tévesen azt mondja ez vagy az, akkor miért lett teremtve, hiszen saját kapzsiságunk és örömünk kielégülést tud kiszolgálni. Tudnunk kell kimondani és rámutatni, egyedül Isten dicsőségére szolgáljon minden, hisz ha nem arra használom, hanem saját önös céljaimra, magamat szakítom el az Isten szeretetétől. Adjon az Úr nekünk alázatot, hogy a legnagyobb kísértés idején is benne találjunk menedéket.
- E: 2Sám 2,1–11**

- 24**
CSÜTÖRTÖK•
GELLÉRT,
MERCÉDESZ
- R: 1Kor 7:1-16**
- Házassági előírások a jelen korban meglehetősen sokakat, bár minduntalan bebizonyosodik, hogy amit az Úr mond az jó, és amit kér tőlünk, annak cselekvése áldásos. Nem a magam igaza csupán, hanem több ezer év bizonyítottan bevált működőképes elméleti és gyakorlati igazsága. Szolgáljatok egymás felé, a férfi legyen férfi, a nő legyen nő (bibliai értelemben). Felelősségvállalásunk házastársi kötelezettségben is így legyen.
- Világunkban hatalmas társadalmi kísérleteknek lehetünk sajnós tanúi, megtapasztalói, viszont áldásos dolog hirdetni a jelen helyzetben, mi dolgunk van nekünk keresztyéneknek. Mit kell tennünk házasságunkban és házasságon kívül.
- E: 2Sám 2,12–32**
- 25**
PÉNTEK•
EUFROZINA,
KENDE
- R: 1Kor 7:17-24**
- Senki se akarjon több lenni, mint ami, mert az Úr úgy tesz vele csodát és szabadítja meg őt a bűneiből, mint ami ő ténylegesen. Sokan preferálják a képmutatást a világban, hogy igazából ők nem azok akik, hanem valójában többek, szebbek és okosabbak. A modern kor internetes dolgai segítséget is akarnak adni ehhez, a gond csak az, hogy az Úr téged úgy szabadít meg, aki valójában vagy, ha viszont nem mondasz igazat, mást mutatsz, megtagadod a szabadítást, hiszen azt csak őszintén lehet. Ne kívánjunk elfutni önerőnkől, mássá lenni, mint ahonnan jöttünk, hiszen több és nagyobb munka az új beilleszkedés abba az új élethelyzetbe, mint hirdetni a Krisztust, úgy akit ahozá az Úr rendelt. Életeddel is Krisztus Jézus igaz boldog követőjévé leszel!
- E: 2Sám 3,1–21**
- 26**
SZOMBAT•
JUSZTINA
- R: 1Kor 7:25-40**
- Legyünk az Úréi. Pál apostol nem egy házasságellenes propagandát szól, hanem rámutat arra, hogy akár házasságban, akár házasságon kívül, Istenhez kell tartoznunk. Nem szabad előtérbe hoznunk a másik embert az Istennel való kapcsolatunk kárára. A kételkedők most felkiálthatnának, „akkor mi ez, ha nem házasságellenesség?”. Aki nem érti meg, hogy az Úrral igazán boldog az ember a feleségével és férjével, mert Ő az, aki egyben tartja azt, ő az aki még a rejtett dolgokat is napvilágra hozza, és elsimítja azt a két fél között. Erősebbé és edzettebbé teszi a házasságot, mégis sokan elfeledkeznek erről, és megpróbálnak kedvezni a másoknak, de az Úr kárára, ezért halljuk az intést. Imádkozzunk, hogy a házasságok jelenben és a jövőben is maradjanak az Úrban.
- E: 2Sám 3,22–39**
- 27**
VASÁRNAP•
ADALBERT
- R: 1Kor 8:1-13**
- Bálványáldozati hússal és ételekkel mai világunkban úgy gondolhatjuk, nem találkozunk, és hogy ezen ige nem nagyon érint minket. Pedig bizony naponta találkozunk, naponta próbálják szívünket és elménket eltekerni az egy igaz Isten tiszteletétől, hogy ne neki szenteljük életünket. Rituális dolgokkal vesznek körbe minket, amely rítusok korántsem összeegyeztethetőek Krisztussal. A különböző diéták élethosszabbító jellegéről, a legális, fél legális, illegális drogok kultuszáról nem is beszélve, mindez azt sugallva, neked nem a Jézus az élet.
- Ezekről tudhatjuk sokszor fogyasztásuk nem rossz, sőt jól is esnek, és még egészségünknek is használhatnak. Mégis egyfajta neo-pogány vallás részévé téve „bálványáldozati étellé válnak”, amelyek fogyasztásával megbotránkoztatjuk testvéreinket. Adjon erőt nekünk az Isten a kísértésben.
- E: 2 Sám 4**

28
HÉTFŐ•
VENCEL

R: 1Kor 9:1—18

Az apostol rengeteg kérdést intéz az olvasó gyülekezet felé, azért mert kérdésessé tették az ő szolgálatát. Ugyanígy érzünk mi is, amikor a világból, gyülekezetből, családjunktól hitünket vagy hitbéli küldetésünket kérdőjelezzik meg. A válaszuk is csak annyi lehet, mint Pálnak „akik az evangéliumot hirdetik, azok evangéliumból éljenek.” Semmi más jutalom nem érdekel csak ez. Mások is örüljenek az evangéliumnak, mert ez ténylegesen örömhír, az örök életünk, bűneink bocsánata felől.

E: 2Sám 5,1–16

29
KEDD•
MIHÁLY

R: 1Kor9:19-23

Pál apostol a misszió magvát mutatja meg nekünk, amely a régi farizeusi beidegződésűeknek a teljes sértés volt. Számunkra pedig felkészülést kell, hogy jelentsen. Világunkban a misszió szempontjából lényeges az evangélium hirdetésében való megújulás. Ez nem jelenti hitünk megtagadását, viszont amit jelentenie kell, az a mások, a gyülekezeten kívüliek meghívását az ige fényéhez.

E: 2Sám 5,17–25

30
SZERDA•
JEROMOS,
MÉDEA

R: 1Kor9: 24-27

A szabályok jók, bár van amikor idegesítőek, de kifejezetten jók, főleg ha a Biblia szabályait tekintjük. Csak nyerhetünk, mégpedig örök életet és boldogságot nyerhetünk, ha hittel élve tartjuk meg azokat.

A világban is vannak szabályok, amiket a világ ír saját céljaira, és azoknak áthágása néha győzelemhez vezet, viszont azoknak a győzelmeknek jutalmi eltörpülnek a mennyieik mellett.

Az Isten mellett bajvívóknak nem kell a tisztességtelenektől, a csalóktól tartaniuk, hisz a célok nem azonosak, így a jutalmak sem. Így ha valaki már e világban elveszi az ő győzelmének jutalmát, odaát nem sok babér terem neki.

E: 2 Sám 6

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2020. szeptember 6 - án közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

BÁCSFEKETEHEGY

BIBLIAI LEVELEZÉS GYERMEKEK SZÁMÁRA

*„Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon,
még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.” (Péld. 22,6)*

Halász Renáta
pedagógus,
Gyermekmisszió

A bácsfeketehegyi vasárnapi iskola munkája is változásokon ment keresztül az elmúlt időszakban. Nem volt lehetőség a nagyszámú gyülekezésre. Ez számunkra és a gyermekek számára is nagy szomorúság volt, de imádkoztunk és Isten új ajtókat nyitott. Még március folyamán elkezdjük az online vasárnapi iskolát, mely által a gyermekek énekeket, bibliai történeteket hallhattak. Húsvét és pünkösd ünnepére is online hallhattuk a bibliai történetet. Összesen 27 család csatlakozott e online vasárnapi iskolához.

A nyári szünet kezdetével mi is változtatni szerettünk volna, hisz az iskolai távoktatásban is elfáradtak a gyerekek.

Három fiatal segítségével elindítottuk a bibliai levelezést Bácsfeketehegyen, amelyre eddig 31 gyermek jelentkezett. A Gyermekmisszió által kiadott bibliai levelezés a gyermekek számára íródott, mely elvégzése után ajándék-könyvvel és diplomával jutalmazzuk őket.

A levelet bedobjuk a postaládába, melynek nagyon megörülnek a gyerekek, és a bibliai történet és lecke megoldását ők visszahozzák a mi postaládánkba. Nagyon szépen működik a folyamat, melyért hálás a szívünk Istennek, és minden kedves szülőnek, akik bátorítják gyermekeiket, hogy Istenről halljanak és olvassanak. Adja az Úr, hogy ne legyünk tétlenek az Ő aratásában, hisz „az aratni valók sok, de a munkás kevés” – írja az Ige.

Hálát adunk minden munkatársért, támogatóért, akik bátorítanak, imádkoznak értünk és jövőbeli nemzedékért.

Halász Renáta
pedagógus,
Gyermekmisszió

IFJÚSÁGI TÁBOR A SZABADBAN

„Szívből örüljenek, akik keresik az Urat!” Zsoltár 105,3

Az elmúlt nyár a Gyermekmisszió szolgálataiban is nagy változást hozott. Új lehetőségek után kutatva próbáltuk elérni a fiatalokat, és továbbra is tanítani, vezetni őket az Úr útján.

A fiatalok számára egy hegyi túrát szerveztünk a Nis melletti Suva (Száráz) hegységben. Bácsfeketehegyről heten indultunk útnak a négy napos hegyi túrára.

A hegymászás, friss levegőn való tartózkodás és a természetben való gyönyörködés mellett minden nap jutott idő az Úrral való beszélgetésre, tanításra, bizonyoságtételre. Lelkileg és testileg is frissítő, megerősítő volt e táborozás minden résztvevő számára, de erről hadd valljanak ők:

„Leírhatatlanul szép volt a táj, amit csodálhattunk pár napon keresztül! Kellemes volt érezni a tisztább levegőt, és megízlelni a forrásvizet. A sátorban való alvást is élvezni lehetett, legjobban azt, hogy reggel nem

tudtál sokáig aludni, mert a reggeli hűvös levegő felébresztett. Érdekesek voltak a túrázás közben történő étkezések, illetve a bibliai tanítások, amit egy alkalommal köveken ülve hallgattunk. Számomra mindez új élmény volt, a legszebb tapasztalat pedig, a hegy csúcsán rádöbben arra, hogy Isten milyen hatalmas és kreatív!” – Tímea

„Nagyon tetszett, hogy friss volt a levegő, a környezet, a természet közelsége. Rájöttem arra, hogy milyen nagy tériszonyom van. Hála Istennek és Samunak, valamilyen szinten leküzdöttem. Tetszett a sátorban való alvás, a mindennapi tábortűz, és hogy nagyon jó társasággal mentünk. A sok séta néha fárasztó volt.” – Benjámin

„A nagy hegyek nagyon tetszettek, amiket nálunk nem láthatok. Napokig túráztunk, nem a saját kényelmünket keresve, ami nagyot tud dobni a tűrőképességen, és ez hasznos mindenkinek!” – Teodóra

„Ez a túra remek időtöltés volt, a nehézségek leküzdése pedig még inkább erőt adott, mert ha már eddig eljutottunk miért állnánk meg. A legszebb pillanatok a tábortűz és a csillagok, valamint a távoli város világitása adta, hihetetlen látvány. Böven volt részem új élményekben, megtanultam, hogy a 20 perc relatív, és attól, hogy el vagyunk kényelmesedve, igenis képesek vagyunk leküzdni a természetet, és meghódítani a csúcst. A magasból lenézve gyönyörű a látvány, bár elszomorító, hogy szürke itt-ott a szmog miatt, de a természet csodálatos, és még akkor is, ha nem érzed a lábad. Forrásvizet inni, és nagy hátitáskákkal sétálni nem olyan könnyű, mint amikor egy fotelból nézed a tévében. Ez egy nehéz sport, de ugyanakkor csodálatos élményekkel teli.” – Róbert

TORONTÁLVÁSÁRHELY

HITTEL ÉS SZERETETTEL A KÖZÖS ÚTON

Írta és fényképezte:
Martinek Imre újságíró

Útravaló: „KérjeteK, és adatik nekteK, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyittatik nekteK.” (Mt 7,7)

Augusztus nyolcadikán esküdtek egymásnak az Úr színe előtt örök hűséget Torontálvásárhelyen a hertelendyfalvi **Halász Hargita** pedagógus, a Szerbiai Református Keresztyén Egyház püspökének ifjabbik leánya és a torontálvásárhelyi **Kovács Csaba** lelkész-növendék, a Pápai Református Teológiai Akadémia diákja. Az ifjú pár Szeptembertől a Maradéki Református Egyházközségben fog szolgálni. Szívbeli elhatározásukból eredő frigyükhöz ezúton is gratulálunk.

Írta és fényképezte:
Stanyó Tóth Gizella
újságíró

INTERJÚ

„Teremtőnk oltalmával, hittel jó célokért”

Tarján Tobolka Albina, újvidéki gyülekezetünk presbitere férjével, Tarján Lászlóval a keresztyénségre, ökumenikus szellemiségben nevelik 4 gyermeküket

*„Velem vándorol utamon Jézus, / gond és félelem el nem ér.
Élvisz, elsegít engem a célhoz, / Ő a győzelmes hű vezér.”*

*„Ne félj, mert megváltottalak, / Neveden szólítottalak!
Karjaimba zártalak, / Örökre enyém vagy!”*

A keresztyén/keresztény család, családi nevelés ökumenikus szellemiségű mindennapi életszerű vállalása tudatosan erősíti a hitet, a szeretetet, az egymás iránti bizalmat.

Gondolom, miközben a fiatal 1984-ben született, 2008-ban megesküdött, négygyermekes házaspárral beszélgetek Újvidéken, a Darányi-telepen, családi házukban. Erről tanúskodik hitvallásként vállalt, felvezetőként idézett énekrészlet: az első a feleségé, a második a férjé. Tarján Tobolka Albina, erdészmérnök, újvidéki gyülekezetünk presbitere, a Vojvodinašume szakmunkatársa, férje dr.

Tarján László mechatronika-mérnök, az Újvidéki Egyetem tanára, római katolikus vallású. Gyermekük: Elvira (10 éves), Attila (8), Réka (6) és Rita (3). Egymás mellett, a kaucson ülve hallgatták beszélgetésünket. És csak akkor szólaltak meg, amikor az iskolára, az óvodára, a szeptemberi bizonytalan tanévkezdésre terelődött a szó. Szinte egyszerre mondták: iskolába szeretnének járni, osztálytársaikkal találkozni. Megszólalt a mosolygós Rita is, hiányzik neki is az óvoda, a kispajtások, az óvó néni.

•Napjainkban viszonylag kevés a fiatal, több gyermeket vállaló, tanult, értelmiségi házaspár. Jó látni benneteket, gyermekeiteket. Szinte érezni a harmonikus családi háttér meglétét. Hogyan alakult az életetek, gyermek és ifjúkorotok? A beszélgetést Albina kezdte:

– Itt születtem Újvidéken. Mondhatom, szép volt a gyermekkorom, a szüleimmel és testvéremmel éltem. A hétvégeket nagymamámnál töltöttem itt, a Telepen, ő pár száz méterre lakott a református templomtól. Minden vasárnap ment a reggeli, 8 órakor kezdődő istentiszteletre. Előtte elkészítette számomra a reggelit. Ilyenkor én egyedül maradtam a házban. Ez akkor természetes volt. Ma már szinte elképzelhetetlen.

Közben készülődtem a vasárnapi iskolába, ami 9-kor kezdődött. Egyedül indultam el, útközben talákoztam a nagymamámmal. Vasárnap délután ismét együtt volt a családom, ami nagyon szép volt.

Sajátosan alakult László gyermekkor, de mindent összevetve mégis meghatározó és szép volt. Ő is Újvidéken született:

– Két testvérem van. A szüleim elváltak, amikor én harmadikos, az öcsém elsős volt. Tizenkét éves voltam, amikor megszületett a másik testvérem, édesapám második házasságából. Eredetileg a fivérémmel édesanyánknál maradtunk eleiben. Amikor kamaszkorba kerültünk (VII.-VIII. osztályba), szeretttünk volna apukánkhoz kerülni, és mindent elkövettünk, hogy teljesüljön a kívánságunk. Anyukánk végül beleegyezett. Egészen a nősülésemig apukánkkal éltünk. A középiskola, az egyetem elvégzése után esküdtünk meg Albinával.

•Hogyan ismerkedtetek meg?

– Teljesen véletlenül, a bombázás idején. Laci az egyik osztálytársával biciklizni indult, megnézni egy bombakrátert a Heréskertben. A barátnőmhöz mentek, hogy megtudják, hol van, de ő akkor nem volt otthon. Így jutottak el hozzám, és akkor ismerkedtünk meg. Nyolcadikosok voltunk. Szimpatikusak voltunk egymásnak már első látásra, de később kezdtünk el komolyabban együttjárni, többet barátkozni.

– Igazából, másodikos középiskolás korunktól – folytatta László. – A mi nemzedékünk az 1999-es bombázás idején fejezte be a nyolcadik osztályt. A középiskola után Albina Belgrádba ment egyetemre, én itt Újvidéken jártam.

•A házasság, a családalapítás gondolata mikorra érelődött meg bennetek?

- Hét év együttjárás után házasodtunk meg, 2008-ban. Akkor 24 évesek voltunk és mindketten közvetlenül az esküvő előtt diplomáztunk. Három gyermeket terveztünk és, mivel fiatal szülők szerettünk volna lenni, jó lett volna minél előbb munkát is kapni.

Lacinak sikerült, de nekem nehezebben ment. Az elejében irodai segédmunkákat és más egyetemista munkákat végeztem. Úgy döntöttünk, hogy nem várunk tovább a gyermekvállalással, a munka majd úgy is rendeződik. Így is lett, rövidesen, miután áldott állapotba kerültem, megkaptam első szakmai állásomat a Vojvodinašume közvállalatnál. Mivel nem szerettünk volna nagy korkülönbséget a gyerekek között, a második gyereket is bevállaltuk, és csak ez után kaptam meg az állandósított munkaszerződést. A mi példánkon is bizonyult, hogy ha jó a cél, akkor megkapjuk hozzá a kellő segítséget is, Teremtőnk oltalmával.

- Miután Réka is kinőtte a babakort, úgy döntöttünk, hogy legyen Rita is, és ez egy nagyon jó döntés volt – teszi hozzá Laci.

•A hit a keresztyén nevelés, hogyan hatott az életetekre? Mit jelent az ökumené az életetekben?

– Amikor apukához kerültünk, sokat jártunk ifjúsági órákra. Akkoriban Gábor atya volt a Nagytemplomban, a Mária neve templomban a „kispap”, és ő szépen, és jól megszervezte a fiatalok keresztyén szellemiségű találkozóit. Hasonlóak voltak akkoriban a belvárosi református parókián megtartott keresztyén ifjúsági összejövetelek is. Többen közülünk „ide-oda” eljártunk. Albina is eljött hozzánk, én is elmentem hozzájuk.

Abban az időszakban nekem, lelkiileg nagyon sokat segítettek ezek a keresztyén tanítások, összejövetelek. Megnyugtattak a hit-kérdésekkel kapcsolatos válaszok.

Azóta is így van ez az életünkben. Albina református, én katolikus vagyok. Úgy nézzük, hogy mindkét felekezetben jelen legyünk. Egymás vallását továbbra is tiszteletben tartjuk. Az első szakrális, procedurális eseményünk az esküvőnk volt.

Úgy néztük, hogy ne két templomban legyen, hanem egy templomban tartsuk meg ökumenikus esküvőnket. Hiszen erre szertartás szerinti lehetőség van. Újvidéki viszonylatban ilyen nemigen volt, de mi utánanéztünk az interneten, és közösen mégis sikerült megtartani. Úgy gondolom, hogy szép esküvőnk volt.

•Hol, melyik templomban volt az ökumenikus szertartás?

– Itt a Telepen, a református templomban. Albina sem szerette a nagy templomokat, én sem nagyon. Gyermekkoromban mindig a Ferences templomba jártam. Az szinte szobaszerű szentély, amely valóban meghitt hangulatú, érződik benne a közösség összetartozása. A gyermekeinket is kistemplomban, a belvárosi Rókus templomban kereszteltettük. Úgy éreztük, életünk legfontosabb pillanataiban szeretteink legyenek

velünk. Kis közösségben, amikor lélekben találkozunk Istennel, számomra ez a fontos.

Gyermekeinknek is ezt próbáljuk átadni. Több hozzáállás is van: mikor kell a gyermeknek elkezdni templomba járni. Úgy gondolom, hogy iskoláskorban mindenképpen, előtte pedig alkalmként. Fontos, hogy akkor, amikor már oda tud figyelni a misére, az istentiszteletre. Visszagondolva az én gyermekkoromra, mindig más keltette fel a figyelmemet. Mindennek volt élménye is. Kortársaink is hasonlóan vélekednek.

•Visszatérve: református és katolikus lelkipásztor esketett benneteket?

– Igen – válaszolja Albina.

– Harmath Károly ferences atya és Gyenge Károly, az akkori maradéki lelkipásztor (aki olykor nálunk a Telepen is helyettesített) tartotta esküvői szertartásunkat. Abban az évben, 2008. május 1-én elhunyt Béres Károly református lelkészrel beszéltek meg eredetileg esküvőnk részleteit, szerettük volna, ha ő és Harmath atya esket bennünket. Béres tisztelettel volt egy komoly beszélgetésünk, őt közelinek éreztem, akivel

mindenről lehetett beszélgetni. De, a Teremtőnk másként rendelkezett... Ahogy Laci is mondta, számomra is a kisközösségek, a kistemplomok a fontosak, nem is tudnék mást hozzátenni. Ott mindenki ismeri egymást, olyan, mint egy nagycsalád. Az esküvőnk is széppé tették! Az idős nénik díszítették a templomunkat, nem is kértük erre őket. Valahogy nem akartunk mi sem költeni erre, egyszerű esküvőre gondoltunk, ami a kisközösségünk összefogásával lett még szebb. Mindenki szeretettel fogadta esküvőnk hírért, és szívvel adta a templomunk feldíszítését – ajándékol.

Sok mindent én is később értettem meg mindabból, amit a vasárnapi iskolában,

Furmann Mária néni tanított nekünk, vagy a lelkész az ifjúsági órákon. Ezért is fontos, hogy már a kisgyermekkoruknak megfelelően, részesüljenek keresztyén nevelésben, hitoktatásban. Viszont a bibliai idézetek, az énekek végigkísértek, örömben, bánatomban erőt adtak, eligazítottak. Ezért számomra máig meghatározó, amit akkor, gyermekként, fiatalként megtanultunk. Számomra nagyon fontosak voltak a katekizációk Feketicsen, a református diáktáborok a Balatonnál.

Később Lacival mentünk a nyári, főleg téli Taizéi Közösség találkozóra, franciaországi keresztyén/keresztény zarándokútra. Jó volt együtt lenni a hasonlóan gondolkodó fiatalokkal, szinte a világ minden tájáról. Sokan csak turizmusként élték meg ezeket, a találkozókat. Holott a reggeli és az esti áhítatokon, a különböző elmélkedésekben, beszélgetésekben, tapasztalatcseréken sok mindent hallhattunk, ami a későbbiek során, sőt napjainkban is a segítségünkre lehetnek.

•Gyermekeitek katolikus templomban vannak megkeresztelve, járnak misére, istentiszteletre is. Szinte ökumenikus, az egyházak közötti együttműködés szükségességének szellemében nevelkednek. Ti, hogy látjátok?

– Laci említette, hogy iskoláskortól fontos, hogy a gyerekek járjanak misére, istentiszteletre. Nagyobb közösségekben, ahol vannak gyermek istentiszteletek, misék, ott könnyebb, mert a gyerekek korának megfelelő az igehirdetés. Esetünkben nehezebb, de nem kivitelezhetetlen. Hittan valamilyen szinten van az

iskolában. Ezen kívül járnak hittanra a katolikus templomba. Emellett, szerintem is fontos, hogy velünk együtt ott legyenek az istentiszteleten, a misén. A hallottak beleívódnak az emlékezetükbe, amelyek fontosak lesznek a későbbiek során. Másfelől, sose tudni, mikor érint, szólít meg a keresztyén üzenet, az elhívás.

Melyik vallás? Katolikus? Református? Amikor fiatalabb voltam, azt gondoltam, hogy majd a katolikus vallás megreformálódik. Ahogy nőttem, nagy kiábrándulásomra, megértettem, hogy a világ nem ilyen irányba halad. Ma megpróbálok a keresztyénség lényegére összpontosítani, a keresztyén értékeket átadni gyermekeimnek. Erre helyezem a fő hangsúlyt, nem a vallások közötti különbségekre.

Az, hogy vannak, a gyerekek is tapasztalják, hiszen mindkét templomba járnak, és már nem olyan kicsik. Idővel pedig megérik a keresztyén értékeket, véleményt formálnak róluk, és így válnak az életük részévé. Mindebben fontos szerepe van a családnak, a nevelésnek és a példamutatásnak a mindennapokban.

•Szeptember az új tanév kezdete. A koronavírus-járvány miatt bonyolult volt a második félév és az évzáró is. Tudni-e már konkrétan, mi várható?

– Annyit tudunk, amit mondanak – válaszolja László. – Elsőtől negyedikig az iskolában folyik majd az oktatás, ötödiktől nyolcadikig pedig vegyesen. A családjunkban van egy ötödikes, egy harmadikos és egy leendő elsős gyermekünk. Nagyon szurkolunk, hogy az ötödikes és az elsős járjon iskolába, hogy megtanulja mit jelent az, amikor minden tantárgyat más tanár ad elő, az elsős pedig, hogy mit jelent iskolába járni. Mi szülők azt szeretnénk, hogy a gyerekek iskolába járjanak. Meg lehet oldani, a szabályok betartásával, hogy minél kisebb legyen a megfertőződés kockázata. Egy kis odafigyeléssel, rendszeres fertőtlenítéssel, szerintem megoldható. Erről beszélgetni kell, őszintén. A második félévi digitális oktatás, stresszes árnyoldalairól is, mind a diákok, mind a járvány idején otthon dolgozó szülők szemszögéből.

– Az viszonylag jó volt, hogy többet volt együtt a család – jegyezte meg Albina –, viszont teljesen felborult a mindennapjaink rendje. Első volt a gyerekekkel való foglalkozás, a munkánkat többnyire akkor végeztük el, amikor ők aludtak. A gyerekek szempontjából is sok tekintetben hátrányos a nem iskolába járás. A tanulás mellett a szocializációjuk miatt fontos, hogy rendszeresen találkozzanak társaikkal az iskolában, a hittanórákon, beszélgessenek egymással, sportoljanak, ússzanak a lehetőségek szerint.

A tágas udvarban is van erre lehetőség, sőt még fára mászni is lehet, amit a gyerekek különösen szeretnek. Mégis, kérdéseinkre szinte egyszerre mondják: Várják már a tanévkezdést, hogy újra iskolába járhassanak.

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház

Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva

Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica

Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér

e-mail: reformatuselet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila

Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

